

Тақриз

Ба дисертатсияи номзадни аспиранти Донишгоҳи миллии Тоҷикистон Баҳорзода Сирочиддини Ашур дар мавзӯи «Саҳми Садриддин Айнӣ дар таҳқиқи таърихи халқи тоҷик (нимаи дуюми асри XIX – ибтидои асри XX)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 07.00.09 – Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ. – Душанбе-2022 – 181 с.

Олими барҷаста ва ҷаҳоншӯхрати рус, собиқ раиси филиали Академияи илмҳои ИҶШС дар Тоҷикистон академик Евгений Никанорович Павловский (1884-1965) гуфта буд. Устод Айнӣ оғозгари таҳқиқоти илмӣ дар соҳаи умуми иҷтимоӣ дар қарни XX дар Тоҷикистон аст. Ҳақ ба ҷониби академик аст. Воқеан С. Айнӣ муаллифи аввалин асарҳои таҳқиқии таърихшиносӣ мебошад. Вобаста ба гуфтаҳои боло аз тарафи Баҳорзода Сирочиддин Ашур мавриди таҳқиқи махсус қарор додани «Саҳми Садриддин Айнӣ дар таҳқиқи таърихи халқи тоҷик (нимаи дуюми асри XIX – ибтидои асри XX)» мардуми мо боиси дастгирӣ аст. Ин як падидаи мусбӣ дар таърих нигоҳии марҳилаи истиқлолияти давлатии ватанамон мебошад.

Соҳтори рисола тибқи талаботи усулӣ ва хронологӣ барои ҳалли вазифаҳои дар таҳқиқот гузошташуда ҷавобгӯ аст. Муаллиф манобеи гуногунро, ки марбути мавзӯи таҳқиқшаванда аст, истифода ва бори нахуст ба гардиши илмӣ ворид намудааст.

Муаллиф дар муқаддима мубрамаи ва аҳамияти илмӣ таҳқиқот, таҳлили қиёсии осори бунёдии истифодашуда, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, тавзеҳи муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшуда, объект ва предмети таҳқиқот, хронологияи мавзӯ, аҳамияти илмӣ ва амалии мавзӯ, маълумот дар бораи апробатсияи натиҷаи таҳқиқоти илмӣ ва соҳтори рисолаҳо ташреҳ медиҳад.

Дисертатсия бо сарсухани муқаммал оғоз мегардад дар он муаллиф бо далелҳои дақиқ муҳим будани мавзӯро вобаста ба марҳилаи истиқлолияти давлатии Ватанамон нишон додааст. Зеро осори таърихӣ С. Айнӣ дар рӯзҳои мо мазмун ва мундариҷаи нав пайдо карда дар худшиносии мардумамон саҳми калон дорад. Ин оварда ба мустаҳкам кардани истиқлолияти давлатии Тоҷикистони азиз мерасонад. Инчунин дар сарсухани

дисертатсия дараҷаи омӯзиши мавзӯ манбаҳои ба он вобаста мавриди таҳлили амиқ қарор дода шудааст. Муаллиф бо далелҳои қатъӣ исбот кардааст, ки мавзӯи мазкур дар таърихнигории муосири мо бори аввал мавриди омӯзиши махсус қарор дода шудааст. Навовариҳои дар қор овардаашро як як шарҳ эъзоҳи илмӣ додааст. Ғайр аз ин дар сарсухан мақсад ва вазифаҳои муаллиф дар ҳалли мавзӯ хело аниқ баён карда шудааст. Ҳамаи он аз малакаи касбии муаллиф дарак медиҳад.

Рисолаи Баҳорзода С.А. ба ғайр аз сарсухани муқаммалӣ илмӣ дорои ду боб шаш зербоб хулоса ва номгӯи адабиёт мебошад. Қисми муҳимми дисертатсияи Баҳорзода С. А. ин боби аввали он мебошад. Дар боби мазкур таърихи халқи тоҷик дар охири асри XIX дар таҳқиқи С. Айнӣ бо далелҳои аниқ дақиқ мавриди омӯзиш қарор дода шудааст. Дар боби мазкур вазъияти иқтисодӣ иҷтимоӣ ва фарҳангии марҳила хело мушаххас таҳлил ва таҳқиқ шудааст. Худи С. Айнӣ яке аз ходимони намоёни фарҳангӣ мебошад. Зеро ӯ ба фаъолияти эҷодӣ дар инкишофи фарҳанги марҳилаи мазкур саҳми арзанда дорад.

Муаллиф дар анҷоми боби якум хулосабарориҳои мантиқӣ намудааст.

Боби дигари дисертатсия аз тарафи С. Айнӣ таҳқиқ шудани таърихи халқи тоҷик дар ибтидои асри XX мебошад, ки хело ҷолиб ва диққатҷалбкунанда аст. Дар марҳилаи мазкур на танҳо С. Айнӣ як мушоҳиди оддӣ балки иштирокчи бевоситаи бисёр воқеаҳои сиёсӣ, фарҳангӣ, буд. С. Айнӣ воқеаҳои ба ҷашми худ дидаро дар асарҳояш тасвир кардааст. Мушоҳидаҳои С. Айнӣ дар рӯзҳои мо ба як маъҳазӣ нодири таърихӣ мубаддал шудаанд. Мо дар асоси он вазъияти сиёсии марҳилаи мазкур ҳаракати маорифпарварӣ, ҳаракати ҷадидия, дар ин асос вазъияти ҷамъияти сиёсии он даврро дақиқ барқарор мекунем. Қори мазкур аз тарафи муаллиф Баҳорзода С. А. ба дараҷаи баланд иҷро карда шудааст, ки аз малакаи хуби таърихнигорияш шаҳодат медиҳад.

Муаллиф дар анҷоми боби дуюм ҳам хулосабарориҳои мантиқӣ намудааст.

Дар хулоса Баҳорзода Сирочиддин Ашур натиҷаи таҳқиқоташиро чамъбаст намуда, махсус таъкид кардааст, ки аҳаммияти сиёсӣ ва фарҳангӣ осори С. Айнӣ, махсусан асарҳои таърихӣ ӯ дар рӯзҳои мо хело боло рафтааст. Асарҳои С. Айнӣ моро водор мекунад, ки ба қадри истиклолияти давлатиамон расем ва онро ҳамчун гавҳараки ҷашм нигоҳ дорем. Зеро дар сарғаҳи он С. Айнӣ истода ҷонбозиҳои зиёд карда буд. Ҳамин ҷиҳати хизмат ва эҷодиёти С. Айнӣро Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба назар гирифта, дар қатори аввалинҳо унвони олии Қаҳрамони Тоҷикистонро ба Садриддин Айнӣ сазовор донистааст. Инчунин ба ташаббуси Пешвои миллат, Президенти Тоҷикистон нахустин муассисаи таҳсилоти олии ватанамон Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ гузошта шуд.

Саҳми бевоситаи Баҳорзода Сирочиддин дар омӯзиши масъалаи илмии мазкур дар чунин нуқтаҳо ифода меёбад:

- дар заминаи инъикоси таърихи миллат, исбот намудани қадимияти халқи тоҷику фарҳанги волои он ва ҳуқуқи соҳибдавлат гардидани вай аз ҷониби С. Айнӣ;

- инъикоси мақому ҷойғаҳи халқи тоҷик дар рушди фарҳангу маънавиёти ҷомеа дар така ба таҳлили сарчашмаҳои таърихӣ;

- инъикоси хусусиятҳои хоси таърихи сиёсӣ, иқтисодӣ ва фарҳангии халқи тоҷик дар охири асри XIX ва ибтидои асри XX аз ҷониби шоҳид ва донишманди замон бо дар назардошти воқеият;

- нишон додани саҳми беназири аллома Садриддин Айнӣ дар инъикоси таърихи воқеии халқу миллати тоҷик ва натиҷаи он дар рушди дурнамои миллату давлат.

Мавод ва хулосабарориҳои таҳқиқотро метавон бо мақсади беҳтар кардани раванди таълимӣ, тарбиявӣ ва омода кардани монографияи таҳассусӣ, хондани курси махсус дар факултаҳои таърих истифода кард.

Баҳорзода Сирочиддин аз иҷрои вазифаҳои дар назди худ гузошта баромадааст. Муаллиф сарчашмаҳои зиёд ва осори таҳқиқотии

истифодашударо таҳлил ва ба низом дароварда, бо далел муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшударо тасвиб намудааст.

Натиҷаи таҳқиқоти рисола тавассути апробатсия дар конференсияҳои дохили Донишгоҳи миллии Тоҷикистон амалӣ шудааст. Муҳтавои рисола аз ҷониби муаллиф дар 5 мақола, ки дар маҷаллаҳои тақрибшавандаи ВАК-и Русия ва Ҷумҳурии Тоҷикистон ба қайд гирифта шудааст ва мақолаҳо дар дигар нашрияҳо низ ба нашр расидаанд. Мундариҷаи онҳо бо андешаи муаллиф дар рисолаи ба ҳимоя пешниҳодшуда мутобиқат дорад.

Бо назардошти мубрами мавзӯи таҳқиқшуда, навоарӣ ва аҳамияти назариявии натиҷаҳои бадастомада, рисолаи Баҳорзода Сирочиддин «Саҳми Садриддин Айнӣ дар таҳқиқи таърихи халқи тоҷик (нимаи дуҷуми асри XIX – ибтидои асри XX)», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои таърих тибқи банди 53-и «Низомнома»-и Шурои диссертсионӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ кардааст, пурра ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои таърих аз рӯи ихтисоси 07.00.09 – Таърихнигорӣ, маъхазшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ мебошад.

Роҳбари илмӣ: н.и.т., дотсенти кафедраи таърихнигорӣ ва архившиносии ДМТ

Ёрмухамматов А.

Имзои А. Ёрмухамматов ро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳои ва корҳои махсуси ДМТ

Тавқиев Э. Ш.

21.02.2022.